

724 ЧЕРЕЗ ЖИТТЄВЕЄ МОРЕ

1. Че_ рез жит_ те_ ве_ є мо_ ре чо_ вен лег_ кий наш мчить,
 2. До бе_ ре_ гів Бать_ ків_ щи_ ни праг_ не_ мо ду_ хом ми.
 3. Ра_ дість не_ бес_ на Сі_ о_ ну ближ_ чо_ ю все ста_ є,

гріз_ ні віт_ ри під_ ні_ ма_ ють хви_ лі вдень і вно_ чі.
 Хоч все є_ ство у_ то_ ми_ лось - сер_ це спі_ ва псал_ ми.
 шлях став ко_ рот_ ший до ньо_ го, він у_ же світ_ ло ллє.

Бу_ рі зне_ си_ лю_ ють час_ то, сум о_ гор_ та_ є, страх -
 Дру_ зі як_ що нас не ба_ чать - ба_ чить нас вір_ ний Друг;
 Ми до_ ві_ ря_ є_ мо Бо_ гу на_ ші ко_ рот_ кі дні;

по_ гляд на це не звер_ та_ єм, в нас до Сі_ о_ ну шлях.
 Той, Хто вми_ рав на Гол_ го_ фі, зав_ жди крі_ пить наш дух.
 дру_ же, пли_ вим до Сі_ о_ ну, бо не_ за_ ба_ ром - ніч.

Приспів

Сі_ он - ра_ дість мо_ я! Праг_ не ту_ ди мій дух.

Див_ ний Сі_ он -

Там же ме_ не Хрис_ тос, ско_ ро в той край вві_ йду.

Там же Хрис_ тос, там же Хрис_ тос,

Вдяч_ ність за все скла_ ду пе_ ред пре_ сто_ лом благ,

Вдяч_ ність скла_ ду, вдяч_ ність скла_ ду

бу_ ду сла_ ви_ ти я лю_ бов Бо_ жу в не_ бе_ сах.